ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1944 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 147

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Ν. 1588. Περὶ μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν ὑδρεύσεως τῶν Πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων 1
Ν. 1589. Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 634α' τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας 2
Ν. 1590. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2617] 1940 «περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων ἀναγομένων εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων» 3
Ν. 1591. Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διαμετακομίσεως ἄρθρου 296 Κ.Δ.Κ.Ν. καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 4
Ν. 1592. Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ λαθρεμπόριον τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων 5

Κανονιστικὰ Διατάγματα

Περὶ κηρύξεως ὡς νομίμου, ἐξωγάμου τέκνου τοῦ Ἀνδρέου Γ. Διαμαντοπούλου 6
Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 189 τοῦ ἀπὸ 9-20)10)26 Καν. τοῦ Ἀστυν. Σώματος (κωδικοποιηθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 1001 τοῦ 1943). 7
Περὶ συστάσεως Γραφείων Ἐπάρχων Δομοκοῦ καὶ Λοκρίδος. 8
Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιίας Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1944—1945. . . . 9
Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιίας Νομοῦ Κοζάνης διὰ τὸ οἰκονο-
Περὶ τῆς συνθέσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο.Δ.Π. 11
Περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ὀργάνων διοικήσεως τοῦ Ο.Δ.Π. 12

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Κανονιστικὸν Δ/μα «περὶ μετονομασίας τῆς τακτικῆς ἕδρας τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τῆς Γενικῆς Θεωρίας τοῦ Κράτους κλπ.». 13

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1588.

Περὶ μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν ὑδρεύσεως τῶν Πόλεων, Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς ἀντιμετώπισιν ἀναγκῶν ὑδρεύσεως τῶν Πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίταξις ἰδιωτικῶν ὑδάτων κειμένων ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης.

2. Ὡς ἰδιωτικὰ ὕδατα νοοῦνται ἐν προκειμένῳ ἰδίᾳ:

α) Τὰ μέσῳ τεχνικοῦ ἔργου (φρέατος κλπ.) ἐκτελεσθέντος παρὰ τοῦ κυρίου τοῦ κτήματος συγκεντρούμενα ἢ ἀγόμενα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὑπόγεια ὕδατα.

β) Αἱ ἐν ἰδιωτικοῖς κτήμασι ἀναβλύζουσαι πηγαί.

4 Ἰδιωτικὰ ὕδατα λογίζονται καὶ τὰ δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ τοιαῦτα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἐπίταξις διατάσσεται καὶ αἴρεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ ἐπίταξις δύναται νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ἀντλητικὰς ἐγκαταστάσεις, ὑδαταποθήκας ἢ μέσα διανομῆς τῶν ὑδάτων, μηχανήματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα χρήσιμα διὰ τὴν αὔξησιν, ἀντλησιν, ἀποθήκευσιν, διοχέτευσιν καὶ διανομὴν τῶν ὑδάτων.

3. Ἡ ἐπίταξις συνεπάγεται αὐτοδικαίως καὶ ἐπιταξιν τῆς χρήσεως τῆς ἀναγκαίας πρὸς προσπέλασιν εἰς τὰ ἐπιταχθέντα ὕδατα καὶ τὰς σχετικὰς ἐγκαταστάσεις διόδου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δικαιοῦται ὅπως δι' ἀποφάσεών του ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Ἐπιτροπῆς.

α) Νὰ καθορίζῃ καὶ ρυθμίζῃ τὴν χρησιμοποίησιν καὶ διάθεσιν τῶν ἐπιτασσομένων ἰδιωτικῶν ὑδάτων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν ὑδρεύσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων καὶ εἰδικώτερον, τὴν διοχέτευσιν τῶν ἐπιτασσομένων ὑδάτων εἰς τὸ δίκτυον διανομῆς τῆς Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων ἢ τὴν κατ' ἄλλον τρόπον διανομὴν αὐτῶν, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὑγιεινῆς, ἅτινα δέον νὰ τηρῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κτημάτων ἐντὸς τῶν ὁποίων εὑρίσκονται τὰ ἐπιταχθέντα ὕδατα ὡς καὶ τὸ ὑδρεύόμενον κοινόν, τὰ δικαιούμενα εἰς ὕδρευσιν πρόσωπα, τοὺς ὅρους καὶ ποσὰ διανομῆς, τὴν κατὰ τὴν ὕδρευσιν τηρητέαν τάξιν, τὸν τρόπον ἐξασφαλίσεως ταύτης δι' ἀστυνομικῶν ἢ ἄλλων εἰδικῶν ὁριζομένων δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὀργάνων ἢ ὑπαλλήλων τῆς Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων καὶ ἐν γένει πᾶν μέτρον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐξυπηρετοῦν τὴν καλλιτέραν χρησιμοποίησιν καὶ διάθεσιν τῶν ἐπιτασσομένων ὑδάτων.

β) Νὰ ἀποφασίζῃ τὴν εἰς βάρος τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 πιστώσεων ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν ἔργων αὐξήσεως, ἐξυγιάνσεως, ἀντλήσεως ἀποθηκεύσεως, διοχετεύσεως καὶ διανομῆς τῶν ἐπιτασσομένων ὑδάτων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 3 ἔργων καὶ ἡ ἐν γένει ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν Ὑδάτων καὶ γίνεται συμφώνως πρὸς διεπούσας τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ὑδρεύσεως κειμένας διατάξεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δυναμένου ἐπὶ τῷ τέλει λυσιτελεστέρας καὶ ταχυτέρας ἐκτελέσεως τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν νὰ ἐπιτρέπῃ δι' ἀποφάσεών του καὶ τὴν παρέκκλισιν ἐκ τῶν ὡς ἄνω κειμένων διατάξεων.

2. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας καὶ τοῦ ἐκάστοτε ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ [illegible] ἀνατίθενται

εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου δημόσιοι, δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ νὰ καθορίζωνται τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Οἱ τυχὸν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου προσλαμβανόμενοι ὑπάλληλοι ἢ ἐργατοτεχνῖται ὑπὸ τῆς Ἀνων. Ἑλλ. Ἑταιρείας Ὑδάτων εἶναι ἔκτακτοι, ἀπολύονται δὲ ὁποτεδήποτε, καὶ πρὸ ἔτι περαιτέρω ἐπὶ ἧ πρωτελήφθησαν ἐργασίας, ἄνευ ἀποζημιώσεως ἢ οἱασδήποτε ἄλλης διατυπώσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη:

α) Ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐλέγχου Ἐκμεταλλεύσεως τῆς Ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν—Πειραιῶς Περιχώρων, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἑτέρου ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

β) Ἐκ μηχανικοῦ ὑγειονολόγου μηχανικοῦ ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἁμύνης.

γ) Ἐκ τοῦ Ἀρχιμηχανικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἑτέρου Μηχανικοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας.

2. Προκειμένου περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεων τῶν γενομένων ἐπιταξέων κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος ἡ Ἐπιτροπὴ συμπληροῦται α) δι' ἑνὸς Ἀρεοπαγίτου ὡς Προέδρου ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ β) δι' ἑνὸς Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους ἢ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἁρμοδιότητας καὶ παρακολουθεῖ ἐν γένει τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

4. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὑπαλλήλος τῆς ἁρμοδίας διὰ τὴν ὑδρευσιν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ τοῦ Γραφείου Ἐλέγχου Ἐκμεταλλεύσεως τῆς ὑδρεύσεως τῶν αὐτῶν πόλεων.

5. Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸν Γραμματέα καταβάλλεται ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 πιστώσεων ἀποζημίωσις κατὰ συνεδρίαν ἴση πρὸς τὴν ἐκάστοτε καταβαλλομένην διὰ τὰς Ἐπιτροπὰς ἢ Συμβούλια τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν γενομένων ἐπιτάξεων καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται δὲ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων κατὰ μῆνα μὲ χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

2. Ἡ ἀποζημίωσις συνίσταται εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πραγματικῆς θετικῆς ζημίας τὴν ὁποίαν ὑφίσταται ὁ δικαιοῦχος ἐκ τῆς λόγῳ τῆς ἐπιτάξεως στερήσεως τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἐπιταχθέντων ὑδάτων καὶ ἐκ τῆς φθορᾶς ἥτις γενήσεται εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ δικαιούχου λόγῳ τῆς διόδου τοῦ ὑδρευομένου κοινοῦ ἢ ἐκ τῆς χρήσεως λόγῳ ἐπιτάξεως καὶ ἀντικειμένων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου. Οὐδέποτε ὅμως ἡ ἀποζημίωσις κατὰ κυβ. μέτρον χρησιμοποιουμένου ὕδατος ἀπὸ τὰς ἐπιταχθείσας πηγὰς καὶ φρέατα δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς μέσης τιμῆς τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος τιμολογίου συνήθων χρήσεων τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων.

3. Δικαιοῦχοι τῆς ἀποζημιώσεως εἶναι οἱ ἔχοντες ἐμπράγματον ἢ ἐνοχικὸν δικαίωμα χρησιμοποιήσεως τῶν ἐπιταχθέντων.

4. Προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν ὑδάτων ἀποδεδειγμένως μὴ χρησιμοποιηθέντων ὑπὸ τῶν δικαιούχων κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, ἡ ἀποζημίωσις περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ἥμισυ τῆς πραγματικῆς θετικῆς ζημίας καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐκ τῆς διόδου τοῦ ὑδρευομένου κοινοῦ φθορὰν ἢ διὰ τὴν χρῆσιν ἀντικειμένων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

5. Ἐὰν οἱ δικαιοῦχοι δὲν ἀποδεχθοῦν τὸν κατὰ τὴν παρ. 1 γενόμενον καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως δύνανται ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τούτους τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ζητήσουν τὸν διὰ δικαστικῆς ἐκτιμήσεως καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς καὶ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1739)39 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».

Ἄρθρον 7.

1. Πᾶσαι αἱ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου δαπάναι πάσης φύσεως ἐνεργοῦνται εἰς βάρος πιστώσεων ἐγγραφομένων ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐπὶ τῇ ἑκάστοτε αἰτήσει τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας προκαταβάλλονται ἑκάστοτε εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν Ὑδάτων ἐκ τῶν πιστώσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου τὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου ἀναγκαιοῦντα ποσά.

3. Αἱ ἄχρι τοῦδε χορηγηθεῖσαι πιστώσεις καὶ ἐνεργηθεῖσαι δαπάναι τακτοποιοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κανονίζονται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου συντακτικοῦ χαρακτῆρος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1589.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 634α' τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2032 τῆς 19)23 Ὀκτωβρίου 1939 προστεθεῖσα παράγραφος 4 εἰς τὸ ἄρθρον 634α' τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τροποποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Νόμου 853 τῆς 28)30 Ὀκτωβρίου 1943, ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω:

«4. Εἰς τὰς περιπτώσεις α', β' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τὸ προσωρινῶς ἐπιδικαζόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν τῷ συνόλῳ τὸ 1)2 τῆς πιθανολογουμένης ἀπαιτήσεως οὐδὲ τὰ δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν».

2. Τὸ διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενον ποσὸν τῶν δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὡς ἀνώτατον ὅριον τῆς προσωρινῶς ἐπιδικαζομένης ἀπαιτήσεως, δύναται ν' αὐξομειοῦται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

3. Η ισχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ,
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1590.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2617)1940 «περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων ἀναγομένων εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2617 τῆς 1)1 Νοεμβρίου 1940 «περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων ἀναγομένων εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐν περιπτώσει ἀνυπαρξίας ἢ κωλύματος τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ν' ἀνατίθηται ἡ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἄσκησις τῶν καθηκόντων τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐν μὲν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου εἰς Πρωτοδίκην, ἐκτὸς δὲ ταύτης εἰς δικηγόρον, ἔχοντα συμπεπληρωμένην τριετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2617)1940 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 7.—1. Ὅσάκις ἡ συγκρότησις δικαστηρίου Πρωτοδικῶν ἢ Πλημμελειοδικείου ἢ τοῦ Συμβουλίου αὐτῶν ἢ τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου δυσχερὴς κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις δύναται οὗτος νὰ προσλάβῃ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Πρωτοδικείου δύο Παρέδρους ἢ δύο Εἰρηνοδίκας ἢ Πταισματοδίκας ἢ ἕνα Πάρεδρον καὶ ἕνα Εἰρηνοδίκην ἢ Πταισματοδίκην ἢ ἕνα δικηγόρον. Ἐὰν ἡ συγκρότησις τοῦ Δικαστηρίου καθίσταται οὕτως ἀδύνατος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου δύναται οὗτος νὰ προσλάβῃ καὶ δύο δικηγόρους.

2. Ὅσάκις ἡ συγκρότησις τοῦ Δικαστηρίου Ἐφετῶν, ποινικοῦ ἢ πολιτικοῦ ἢ τοῦ Συμβουλίου αὐτῶν εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου δυσχερὴς κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις δύναται οὗτος νὰ προσλάβῃ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ἐφετείου δύο μέλη τοῦ Πρωτοδικείου ἢ δύο Παέδρους ἢ ἓν μέλος τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἕνα Πάρεδρον ἢ δύο δικηγόρους παρ' Ἐφέταις.

3. Ὅσάκις ἡ συγκρότησις ποινικοῦ δικαστηρίου Ἐφετῶν ἐκ πέντε Ἐφετῶν, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν δυσχερής, δύναται οὗτος νὰ προσλάβῃ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ἐφετείου ὑπηρετούντων μέχρι τεσσάρων Πρωτοδίκας ἢ τρεῖς Πρωτοδίκας καὶ ἕνα Εἰρηνοδίκην ἢ Πταισματοδίκην ἢ, ἐν ἐλλείψει, ἢ κωλύματι τινῶν ἐκ τούτων μέχρι τριῶν δικηγόρους παρ' Ἐφέταις.

4. Τὰ ἐν ταῖς παραγράφοις 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ὅσάκις ἡ συγκρότησις τοῦ δικαστηρίου εἶναι δυσχερὴς λόγῳ τῆς ὑπὸ μέλους τοῦ δικαστηρίου ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ Εἰσαγγελέως.

5. Ἐν ἀνυπαρξίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν, δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ δικηγόρος, ἔχων δεκαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ Εἰσαγγελέως ὑπὸ δικηγόρου».

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2617)1940, ἐξακολουθοῦσα μέχρι σήμερον λόγῳ τῶν ὑφισταμένων ἐκτάκτων περιστάσεων, παύει διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, τηρουμένης συγχρόνως καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ εἰρημένου Νόμου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ,
Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1591.

Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας διαμετακομίσεως ἄρθρου 296 Κ. Δ. Κ. Ν. καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Διαρκούσης τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 296 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας προθεσμία διαμετακομίσεως ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1944 εἰς ἑννεάμηνον, προκειμένου περὶ ἐνκωρίων προϊόντων εἰσαγομένων ὑπὸ ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων Πειραιῶς ὑπὲ διαμετακόμισιν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, πρὸς ἀσφάλειαν ἐκ τῶν βομβαρδισμῶν καὶ φύλαξιν εἰς ἀποθήκας, ἐκ βομβοπλήκτων περιφερειῶν τοῦ Πειραιῶς.

2. Ἡ προέλευσις τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν βεβαιοῦται διὰ πιστοποιήσεων τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἡ ἰδιότης τοῦ ἐμπόρου ἢ βιομηχάνου διὰ βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἀντὶ δὲ καταθέσεως ἐγγυήσεως τοῖς μέτροις ἐπιτρέπεται ἡ προσαγωγὴ ἐγγυοδοτικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης, ἀναλαμβανούσης τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἄνευ ἑτέρας ὀχλήσεως καταβολῆς τοῦ δημοτ. φόρου τῶν ἐναποθηκευθέντων ἐμπορευμάτων μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ἐπανεξαγωγῆς.

3. Οἱ εἰρημένοι ἔμποροι καὶ βιομήχανοι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ὑπεύθυνον δήλωσιν, ἐμφαίνουσαν ἐπακριβῶς τὴν τοποθεσίαν τοῦ ἐν Πειραιεῖ καταστήματος, ἐργοστασίου ἢ ἀποθήκης των καὶ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀποθήκης εἰς ἣν θέλουσιν ἐναποτεθῇ τὰ ἐμπορεύματα.

4. Ἐὰν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δήμου ἐξακριβώσῃ ὅτι τὰ πρὸς φύλαξιν εἰσαχθέν

τα ἐμπορεύματα κατηναλώθησαν ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, δέον ὁ ἔμπορος ἢ βιομήχανος ἢ ἡ δοῦσα τὴν ἐγγυητικὴν Τράπεζα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον καταβολὴν τοῦ δημοτ. φόρου τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὰ καταναλωθέντα ἐμπορεύματα.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ ὁρίζωνται λεπτομέρειαι ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Διαρκούσης τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως καὶ ἐπὶ ἓν ἔτος μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς ἀναστέλλεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ Νόμου 4251 τοῦ 1929 ἀτέλεια ἀπὸ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταπητουργικοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ πασῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων ταπητουργῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τοὺς πρὸς περαιτέρω ἐπεξεργασίαν, ἤτοι πρὸς πλύσιν, ψαλλίδισμα κλπ. μεταφερομένους τάπητας καὶ διὰ τὰ πρὸς πλύσιν, βαφὴν ἢ ὕφανσιν ταπήτων μεταφερόμενα νήματα.

Ἄρθρον 3.

Κυροῦται ἡ ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν κοινωνικῆς προνοίας τοῦ Δήμου Ἑρμουπόλεως ἐπιβληθεῖσα τοπικὴ φορολογία 2ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου τούτου εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 2817)1922 «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ Ταμείου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων ἐν Αἰγίνῃ» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Α. Νόμου 2866)1941 «περὶ καταργήσεως τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου κοινωφελῶν ἔργων Αἰγίνης» φόρου ἐπὶ τῶν νωπῶν ἰχθύων καὶ ὀστράκων ὁρίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰδῶν τούτων, καθοριζομένης ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου μετὰ πρότασιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου Αἰγίνης.

Ἄρθρον 5.

Κυροῦται ἡ ἐπιβληθεῖσα αὔξησις τοῦ κατὰ τὸ Ν.Δ. 1535 τοῦ 1942 εἰσπραττομένου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων τῶν εἰσαγομένων πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης ἀπὸ 6 ο/ο εἰς 10 ο/ο καὶ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1944.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἀπριλίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ.
Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

---

(5)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1592

Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ λαθρεμπόριον τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ὡς λαθρεμπόριον δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων χαρακτηρίζεται πᾶσα καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ δι' οἱωνδήποτε μέσων ἐντὸς τῶν περιφερειῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰσαγωγὴ ἢ ἐξ αὐτῶν ἐξαγωγὴ εἰδῶν ὑποκειμένων εἰς δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν φόρον, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε τὸ τοιοῦτον ἐμπόρευμα δηλωθῇ ἅμα τῇ εἰσαγωγῇ εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα ἢ τῇ ἐξαγωγῇ του ἐξ αὐτῶν καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὸν ἀνάλογον φόρον κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον εἰδῶν ἐκ τοῦ πλησιεστέρου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φορολογικοῦ σταθμοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς ἐνεργήσαντας λαθρεμπορίαν, ὡς αὕτη χαρακτηρίζεται ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ διπλοῦν μέχρι τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ φόρου τοῦ βαρύνοντος τὸ γινόμενον ἀντικείμενον λαθρεμπορίας ἐμπόρευμα, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον συγκροτουμένης ἐπιτροπῆς, ἧς ἡ γνωμοδότησις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον Κοινότητος.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται προκειμένου περὶ Δήμων ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου, ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν ὡς μελῶν. Εἰς οὓς Δήμους λειτουργοῦσι πλείονα Δημόσια Ταμεῖα καὶ Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι τὸν Διευθυντὴν τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ὁρίζει ὁ οἰκεῖος Νομάρχης. Προκειμένου περὶ τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ὡς Προέδρου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Δήμων καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν εἰς αὐτοὺς ἑδρευόντων Ταμείων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν ὡς μελῶν. Ἐὰν διὰ τοὺς Δήμους τούτους ἔχουσιν ὁρισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπάλληλοι διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐπαπτείαν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων φόρου αὐτῶν, τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχουσι καὶ προεδρεύουσιν αὐτῆς οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ περιόδῳ ὁριζομένου Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

2. Εἰς τὰς Κοινότητας ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἐξ ἑνὸς κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ἐὰν εἰς τὴν ἕδραν τῆς Κοινότητος δὲν λειτουργῇ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ Οἰκονομικὴ Ἐφορία τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχουσι δύο δημόσιοι ὑπάλληλοι ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου. Τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος, προκειμένου δὲ περὶ ἰσοβάθμων ὁ κατὰ βαθμὸν ἀρχαιότερος.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπαὶ συνέρχονται εὐθὺς ὡς περιέλθῃ εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτῶν ἔκθεσις συνταγμένη ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου ὀργάνου, ἐν ᾗ διαπιστοῦται ἡ λαβοῦσα χώραν λαθρεμπορία. Εἰς τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν περιέχεται καὶ πᾶν σχετικὸν στοιχεῖον χρήσιμον διὰ τὴν ἔκβασιν τῆς γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις ὁριζομένη κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

3. Εἰς τὴν γνωμάτευσιν τῆς Ἐπιτροπῆς καθορίζεται ὁ ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν λαθρεμπορίαν ὀφειλόμενος φόρος, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος πρόστιμον, ὡς καὶ ἁμοιβὴ ὑπὲρ τῶν ἀποτελεσματικῶς συντελεσάντων διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς λαθρεμπορίας. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἁμοιβὴ ὡς καὶ ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς βαρύνουσι τὸ γενόμενον ἀντικείμενον λαθρεμπορίας ἐμπόρευμα.

Ἄρθρον 5.

Ἡ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδιδομένη ἀπόφασις τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ταμίου δι' ἐπισχέσεως τοῦ καταδικασθέντος καὶ παντὸς ἑτέρου ἀναγκαστικοῦ μέ-

τρου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων μέχρις ἀποπληρωμῆς.

Ἄρθρον 6.

Ὡς πρὸς τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν ἐνεργησάντων λαθρεμπορίαν καὶ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ μεταγενεστέρων αὐτοῦ Νόμων.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οὑτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἀπριλίου 1944.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Λ. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1944.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ κηρύξεως ὡς νομίμου ἐξωγάμου τέκνου τοῦ Ἀνδρέου Γ. Διαμαντοπούλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 25—27 τοῦ ἀπὸ 14)17 Ἰουλίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐξωγάμων τέκνων», 2) τὴν ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1944 αἴτησιν τοῦ Ἀνδρέου Γ. Διαμαντοπούλου κατοίκου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Ἀλεξάνδρου 1) περὶ νομιμοποιήσεως τοῦ ἐξωγάμου τέκνου του Ροξίνας—Εἰρήνης καὶ 3) τὰ συνημμένα τῇ ἄνω αἰτήσει δικαιολογητικὰ ἤτοι α') τὴν ὑπ' ἀριθ. 52)18)1941 τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1941 ληξιαρχικὴν πρᾶξιν γεννήσεως συνταχθεῖσαν ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ Ληξιάρχου Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι ἡ Σοφία σύζυγος Νικολάου Ἀντωνοπούλου, ἔτεκεν ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1941 θῆλυ, ὅπερ βαπτισθὲν ὠνομάσθη Ροξίνα—Εἰρήνη, β') τὴν ὑπ' ἀριθ. 6175)1943 ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν (τμῆμα Β') δι' ἧς τὸ ἄνω τέκνον ἀναγνωρίζεται ὡς μὴ γνήσιον τοιοῦτον τοῦ Νικολάου Ἀντωνοπούλου, γ') τὸ ὑπ' ἀριθ. 314 τῆς 5 Ἰουνίου 1944 πιστοποιητικὸν τοῦ Γραμματέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1943 δὲν κατετέθη παρ' αὐτῷ ἔφεσις κατὰ τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 6175)43 ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου, δ') τὴν ὑπ' ἀριθ. 3538 τῆς 16 Φεβρουαρίου 1944 πρᾶξιν τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Νικολάου Εὐστάθίου Βασιλείου, δι' ἧς ὁ Ἀνδρέας Γ. Διαμαντόπουλος ἀναγνωρίζει ὡς ἴδιον αὐτοῦ τέκνον τὸ ἄνω ἀνήλικον καὶ νομιμοποιεῖ τοῦτο, ε') τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3540 τῆς 17 Φεβρουαρίου 1944 ἔτους πρᾶξιν τοῦ αὐτοῦ Συμβολαιογράφου, δι' ἧς ἡ Σοφία σύζυγος Νικολάου Ἀντωνοπούλου τὸ γένος Δημητρίου Μούγιου συναινεῖ εἰς τὴν αἰτουμένην ἄνω νομιμοποίησιν, στ') τὴν ὑπ' ἀριθ. 2661)1944 ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν δι' ἧς καὶ οὗτος συναινεῖ εἰς τὴν νομιμοποίησιν τούτου, ζ') τὸ ὑπ' ἀριθ. 36308 τῆς 22 Μαΐου 1944 πιστοποιητικὸν τοῦ Δημάρχου Ἀθηνῶν, ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι μεταξὺ τῶν γονέων τοῦ ἄνω ἐξωγάμου τέκνου δὲν ὑφίστανται συγγένεια ἢ κηδεστία κατ' εὐθεῖαν μὲν γραμμὴν ἐπ' ἄπειρον, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι δευτέρου βαθμοῦ.

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ κηρύσσομεν νόμιμον τέκνον τοῦ Ἀνδρέου Γ. Διαμαντοπούλου, κατοίκου Ἀθηνῶν (Ἀλεξάνδρου 1) τὸ ἐξ αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Σοφίας συζύγου Νικολάου Ἀντωνοπούλου τὸ γένος Δημητρίου Μούγιου τεχθὲν ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1941 ἐξώγαμον τέκνον Ροξίναν — Εἰρήνην.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1944.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

(7)

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 189 τοῦ ἀπὸ 9)20) 10)26 Καν. τοῦ Ἀστυν. Σώματος (κωδικοποιηθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 1001 τοῦ 1943).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Ν. Διάταγμα καὶ τὰ ἄρθρα 91 καὶ 122 (ἐδ. κζ) καὶ 123 τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 941)1943 κωδικοποιημένου Νόμου 4971 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 191)1944 γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 (ἐδ. 1—2) τοῦ ἄρθρου 189 τοῦ ἀπὸ 9-20)10)1926 Καν. Ἀστυν. Σώματος (κωδικοποιημένου διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 1001)1943) ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

1. Ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν ἀστυν. ὑπηρεσίας ἀνικανότης τῶν Ἀστυν. ὑπαλλήλων βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς Ἀνωτ. Ὑγειον. Ἀστυν. Ἐπιτροπῆς ἐδρευούσης ἐν τῷ Ἀρχηγείῳ Ἀστυν. Πόλεων καὶ ἀπαρτιζομένης ἐκ τριῶν Ὑγειον. ἀξ)κῶν τῆς Ἀστυν. Πόλεων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἀοχηγοῦ τοῦ Ἀστυν. Σώματος, ὅστις ὁρίζει καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν. Τακτὴς προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἐπὶ ἰσοβάθμων ἀρχαιότερος ὑγειον. ἀξ)κὸς, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς τῶν παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ Ἀστυν. Πόλεων διοικητικὸς ἢ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

2. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἀστυν. ὑγειον. Ἐπιτροπῶν καθορίζεται ἑκάστοτε διὰ Καν. διατάγων τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Πόλεων ἐκδιδομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 941)1943 κωδικοποιημένου Ν. 4971)1931.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος IV (ἐδ. 1—2) τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Πρὸς χορήγησιν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν εἰς τοὺς ἀστυν. ὑπαλλήλους πλὴν τῶν ἐν τῇ παραγρ. 2 ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφαίνεται Ἐπιτροπὴ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ἑκάστης Ἀστυν. Δ)σεως συντιθεμένη ἐκ τριῶν Ὑγειον. ἀξ)κῶν αὐτῆς ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἀστυν. Διευθυντοῦ ἑκάστης Διευθύνσεως, ὅστις ὁρίζει καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν.

Προκειμένου περὶ Ἀστυν. Σχολῶν ἁρμοδία εἶναι ἡ Ἀστυν. Ὑγειον. Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀστυν. Δ)σεως τῆς πόλεως ἔνθα ἐδρεύει ἡ Σχολὴ μετέχοντος τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς τρίτου ὑγειον. ἀξ)κοῦ καὶ τοῦ τοιούτου τῆς Σχολῆς ταύτης. ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτος ἢ ὁ ὑπάρχων δὲν κωλύεται. Ταύτης προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος ὑγειον. ἀξ)κὸς, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ διοικητικὸς ἢ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος τῆς οἰκείας Ἀστυν. Διευθύνσεως.

Ἡ πρὸς χορήγησιν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν εἰς τοὺς ἀστυν. ὑπαλλήλους πλὴν τῶν ἐδ. 1 τῆς παρ. II τοῦ παρόντος, τῶν Ἀστυν. Δ)σεων Πατρῶν καὶ Κερκύρας ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν παρ' ἑκατέρα τούτων ὑγειον. ἀξ)κῶν, ἐλλείψει δὲ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τοιούτων πρὸς συγκρότησιν

τῆς Ἐπιτροπῆς, ταύτης μετέχουσι ἰατροὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις ὑγειον. Κέντρων ὁριζόμενοι ὑπὸ τῶν Δ)τῶν αὐτῶν αἰτήσει τοῦ οἰκείου Ἄστυν. Δ)τοῦ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ ὁ Δ)τὴς τοῦ Ὑγειον. Κέντρου, οὗτος προεδρεύει ταύτης ἐφ' ὅσον τυγχάνει ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος ἐν τῇ καθ' ὅλου διοικητικῇ ἱεραρχίᾳ.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τέλει τοῦ ἰδίου ἄρθρ. 189 προστίθεται παράγραφος V ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

V. Ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν γνωματεύσεων (περὶ χορηγήσεως ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν) τῶν κατὰ τὴν παρ. IV ἀσθεν. ὑγειον. Ἐπιτροπῶν ἐνώπιον τῆς Α. Υ. Α. Ε. τῇ ἠτιολογημένῃ αἰτήσει τοῦ οἰκείου Ἄστυν. Δ)ντοῦ μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Πόλεων.

Ὁμοίως δύναται ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυν. Σώματος νὰ διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν γνωματεύσεως τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου Α. Α. Υ. Ε. ἐνώπιον τῆς ἰδίας συντιθεμένης διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐκ δύο Καθηγητῶν τῆς ἀντιστοίχου πρὸς τὴν νόσον ἕδρας τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς Σχολῆς ταύτης αἰτήσει τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυν. Πόλεων καὶ ἑνὸς Ὑγειον. Ἀξ)κοῦ τοῦ Ἀστυν. Σώματος ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ. Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω Καθηγηταὶ δικαιοῦνται ἀμοιβῆς καθοριζομένης διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωσυμμετοχὴν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς Ἰατρικὰ τερικῶν οὐδέποτε ὅμως κατωτέρας τῆς κεκανονισμένης διὰ συμμετοχὴν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς ἰατρικὰ Συμβούλια.

Ἀναθεώρησιν δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται καὶ ὁ ὑπὸ τῆς Α. Α. Υ. Ε. κριθεὶς ἀνίκανος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν Ἄστυν. ὑπάλληλος ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας (20) εἴκοσιν ἡμερῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς σχετικῆς γνωματεύσεως.

Αἱ μετ' ἀναθεώρησιν ἐκδιδόμεναι γνωματεύσεις εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται ὅπως τὰ ἐν ἄρθρῳ 122 καὶ ταῖς παραγρ. 2—3 τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 4971)1931 ἀναφερόμενα ἀντικείμενα ρυθμίζωνται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τῇ ἐγκρίσει τούτου ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἰδίου Νόμου.

Τὸ παρὸν Διάταγμα ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1944.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

(8)

Περὶ συστάσεως Γραφείων Ἐπάρχων Δομοκοῦ καὶ Λοκρίδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 943)1942 «περὶ ἱδρύσεως Γραφείων Ἐπάρχων», μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 110 τῆς 13 Ἀπριλίου 1944, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Διορίζεται ἢ τοποθετεῖται, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, Ἔπαρχος, συνιστωμένου πρὸς τοῦτο τοῦ οἰκείου Γραφείου, παρ' ἑκατέρᾳ τῶν Ἐπαρχιῶν Δομοκοῦ καὶ Λοκρίδος ἐν τῷ Νομῷ Φθιώτιδος.

Ἕδρα τοῦ Ἐπάρχου Δομοκοῦ ὁρίζεται ὁ Δομοκὸς καὶ τοῦ Ἐπάρχου Λοκρίδος ἡ Ἀταλάντη. Περιφέρεια δ' ἑκατέρου τούτων ἡ τῆς οἰκείας Ἐπαρχίας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1944

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

(9)

Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιίας Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1944-1945.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2512)40 Ἀναγ. Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1547)39 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τρόπου ἐπιβολῆς φορολογιῶν κατὰ Νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν», ὡς ἐτροποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Α. Ν. 2270)1940 τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 4503 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων», τὸ ἀπὸ 12 Μαΐου 1944 πρακτικὸν τῆς Διοικούσης τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιίας Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 186)1944 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιίας Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας εἰδικὴ φορολογία συνισταμένη εἰς ποσοστὸν ἕνα (1ο/ο) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς καθοριζομένης τιμῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου ἐπὶ τῶν κατωτέρω κατονομαζομένων προϊόντων παραγωγῆς τῆς περιφερείας τοῦ Εἰδικοῦ τούτου Ταμείου τῶν «ἐξαγομένων» εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὡς καὶ τῶν μεταφερομένων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ταμείου καὶ τὴν λοιπὴν Ἐπικράτειαν ἤτοι:

α) Ἐπὶ τῶν γεωμήλων, καστάνων, χλωρῶν καρπῶν ἐν γένει ξηρῶν καρπῶν ἐν γένει, ὀσπρίων, ξηροῦ ἀχύρου, τριφυλλίου, ξηροῦ χόρτου, σίτου, δημητριακῶν, φοστανικῶν, κηπευτικῶν, λαχανικῶν, ἐσπεριδοειδῶν, ἐλαίου, ἐλαιῶν, σύκων ἐν γένει, οἴνου, γλεύκους, ὄξους, σταφυλῶν, ψύχας ξηρῶν καρπῶν, σαρώθρου, ἀκατεργάστου καλάμου, καστανοχώματος καὶ ἀκατεργάστων δερμάτων ἐν γένει.

β) Ἐπὶ τῶν βοῶν, ταύρων, βουβάλων ἀγελάδων, μόσχων, ζαμάλεων, βουβαλιδίων, προβάτων, κριῶν αἰγῶν, τράγων, ἀμνῶν, ἐριφίων καὶ χοίρων.

γ) Ἐπὶ τῶν ἰνδορίνων καὶ λοιπῶν πουλερικῶν.

δ) Ἐπὶ τοῦ τυροῦ, βουτύρου, γάλακτος καὶ βουβαλίνων ἐν γένει.

ε) Ἐπὶ τῆς ξυλείας ἐν γένει.

στ) Ἐπὶ τῶν κωσοξύλων καὶ ξυλανθράκων.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἄνω καθορισθεῖσα εἰδικὴ φορολογία ἰσχύει διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1944-1945.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναγραφομένων προϊόντων πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον φόρου λαμβάνεται ἡ, ὑπὸ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1535)42 «περὶ εἰσπράξεως τοῦ Δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων κλπ.» Ἐπιτροπῆς, ἑκάστοτε ὁριζομένη τιμὴ αὐτῶν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

Προκειμένου είδικῶς περὶ προϊόντων ὑποβαλλομένων εἰς παρακράτημα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὡς ἐμπορικὴ τιμὴ αὐτῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λαμβάνεται ἡ τιμὴ ἐξαγορᾶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τοῦ παρακρατήματος.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου τῶν διὰ θαλάσσης ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων προϊόντων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν κατὰ τόπους Τελωνειακῶν Ἀρχῶν.

2. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων προϊόντων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἐνεργούντων τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουλίου 1944

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί
Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας
Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

(10)

Περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας Νομοῦ Κοζάνης διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1944-1945.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, των Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2512)40 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων», τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1547)1939 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, «περὶ τρόπου ἐπιβολῆς φορολογιῶν κατὰ Νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Α. Ν. 2270)1940, τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 4503 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων», τὴν ὑπ' ἀριθ. 2)26)4)1944 ἀπόφασιν τῆς Διοικούσης τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Νομοῦ Κοζάνης Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 185)1944 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Γεώργίας Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Νομοῦ Κοζάνης εἰδικὴ φορολογία ἐπὶ τῶν προϊόντων παραγωγῆς τῆς περιφερείας τοῦ Εἰδικοῦ τούτου Ταμείου, Γεωργικῶν, Ζωοκομικῶν, Γαλακτομικῶν καὶ Δασικῶν τῶν μεταφερομένων εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ταμείου συνισταμένη εἰς ποσοστὸν ἕνα (1 ο)ο) ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς καθοριζομένης τιμῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καθορισθεῖσα εἰδικὴ φορολογία ἰσχύει διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1944—1945.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναγραφομένων προϊόντων πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον φόρου λαμβάνεται ἡ ὑπὸ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1535)42 «περὶ εἰσπράξεως τοῦ Δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων κλπ. Ἐπιτροπῆς, ἑκάστοτε ὁριζομένη τιμὴ αὐτῶν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

Προκειμένου εἰδικῶς περὶ προϊόντων ὑποβαλλομένων εἰς παρακράτημα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὡς ἐμπορικὴ τιμὴ αὐτῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λαμβάνεται ἡ τιμὴ ἐξαγορᾶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τοῦ παρακρατήματος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καθορισθεῖσα εἰδικὴ φορολογία θὰ βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται παρὰ τῶν ἐνεργούντων τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων τοῦ Δήμου Κοζάνης ἐπὶ ποσοστοῖς μέχρι δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο) ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων φορολογικῶν ποσῶν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουλίου 1944.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί
Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας
Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

(11)

Περὶ τῆς συνθέσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο. Α. Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 332)43 (Ε. Κ. 290) ἰδόντες καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 200)44 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 495)1937 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ο. Α. Π. ἀποτελεῖται ἐκ 1) τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου, 2) τοῦ παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, 3) τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, 4) τοῦ Κεντρικοῦ Λιμενάρχου Πειραιῶς, 5) τῶν παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ 6) ἐκ δύο ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλεγομένων ὑπ' αὐτοῦ δι' ἓν ἔτος μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐπανεκλογῆς αὐτῶν».

2) Τὸ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου 1944 Διάταγμα «περὶ συνθέσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ο. Α. Π. (Ε. Κ. 42) καταργεῖται.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουνίου 1944.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

(12)

Περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ὀργάνων διοικήσεως τοῦ Ο. Λ. Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 332)43 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ο.Λ.Π. διατάξεων» καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 981)1917 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 276 Νόμου περὶ ἱδρύσεως Ὑπουργείου Συγκοινωνίας»,

Ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 198)44 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὰ κατὰ τὰς κειμένας περὶ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς διατάξεις χρηματικὰ ὅρια δι' ὧν προσδιορίζεται ἡ ἁρμοδιότης τῶν ὀργάνων διοικήσεως καὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν ὀργάνων τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου καὶ τῶν Ἀρχῶν τῶν ἀσκουσῶν ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον ἐπ' αὐτοῦ ὡς καὶ τὰ ὅρια χρηματικῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ἀπὸ 21)27 Ἰουνίου 1937 Διατάγματος αὐξάνονται εἰς τὸ διακοσιαπλάσιον.

2. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ο. Λ. Π. ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ ἐγκρίνῃ δαπάνας καὶ νὰ ἀναλαμβάνῃ ὑποχρεώσεις μέχρι ποσοῦ 5.00.000 δραχμῶν.

3. Τὸ κατὰ τὸ ἐδ. γ' καὶ ζ' τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1942 Διατάγματος περὶ μεταβιβάσεως μέρους τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν κλπ. χρηματικὸν ὅριον τῶν δραχμῶν 10.000.000 αὐξάνεται εἰς τὸ δεκαπλάσιον.

4. Καταργοῦνται τὰ Διατάγματα 17 Νοεμβρίου 1943 «περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ὀργάνων διοικήσεως καὶ ἐποπτείας τοῦ Ο. Λ. Π.» (Ε.Κ. 403) καὶ 8 Ἰανουαρίου 1944 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 9-11-43 Διατάγματος κλπ.» (Ε.Κ. 2).

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουνίου 1944.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

(13)

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Εἰς τὸ ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1944 Κανονιστικὸν Δ)γμα «περὶ μετονομασίας τῆς τακτικῆς ἕδρας τῆς Σχολῆς Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Παν)μίου Θεσσαλονίκης τῆς Γενικῆς Θεωρίας τοῦ Κράτους κλπ.» δημοσιευθὲν ἐσφαλμένως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 133 (τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 3)7)1944 καὶ ἐν τῷ προοιμίῳ αὐτοῦ τὴν φρᾶσιν «διατυπωθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 61)18)5)44 πράξεως αὐτοῦ» διορθοῦμεν εἰς τὸ ὀρθὸν «διατυπωθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 161)18)5)44 πράξεως αὐτοῦ» ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθεῖσαν ἐξ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Θρησκ. καὶ Ἐθν. Παιδείας)

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ